

DEMOCRACIA

SEMANARIO REPUBLICANO FEDERAL

ÓRGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERALISTA DEL DISTRITO DE VILLANUEVA Y GELTRÚ

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

Centro Republicano Federal, Colegio, 40, 1º.
Villanueva y Geltrú.

NÚMERO ATRASADO

25 CÉNTIMOS

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN

Un mes: 0'50 pesetas.
Un trimestre: 1'50 "

LA DARRERA LLUYTA

Amo y senyor dels pobles llatins lo catolicisme, comensà a veurers amenassat de serio al mitj sigle XIX.

Al entrar a Roma los voluntaris de Garibaldi inferiren al vaticà un cop mortal, al arrebassarli lo poder temporal establinta la mateixa capital del cristianisme, un altre regnat que malgrat las escomunións papals, portava a cap lo somni acariciat inutilment per tans papas de dictar lleis a tota l'Italia. Mes hi ha que reconeixer que a les horas a Italia, com 60 anys avans a Fransa era sols una minoria selecta la que estava decidida a precindir de l'Iglesia com d'un organisme anacronich incapás de resoldre los greus problemes que'n lo terreno politich y social demanavan cada dia ab més fermeza una solució. La majoria del poble induida per la forsa de la rutina y de la inercia, continuava d'un modo més ó menos sincer subjecte a l'influencia clerical. Si aleshoras la iglesia hagués abandonat sa pretensió de govern temporal, segurament hauria continuat visquén entre l'afecte dels seus y l'indiferència dels contraris, sens esser molestada, mes desitjant recobrar lo terreno perdut encamina tots sos esforços en acompanyar la direcció política dels pobles llatins.

La provatura va sortirli malament. Havía ja lograt a Fransa dominar casi en absolut al exèrcit, mes adonantsen a temps Waldech-Rousseau inicià l'obra de sanejament y després Andrée ministre de la guerra, malgrat esser calumniat y fins abofetejat en plé congrés per un diputat clerical que pochs días després se suicidava, temerós de veurer exposada a la vergonya pública la seva conducta privada, més propia d'un apache degenerat, que d'un home que feya pública ostentació de sas ideas catòlicas, va romper los lligams ab que los reaccionaris havian volfat l'exèrcit convertinlo en una amenassa constant per la República. Tots recordem la facilitat ab que va procedir-se a l'expulsió de las ordres religiosas y a la separació de l'iglesia y del estat, malgrat las protestas de l'aristocracia parisenca, que solsament per distingirse del

poble alardeja de catòlica, del mateix modo que en temps de Lluís XVI y per idènticas rahons feya protestas de racionalisme.

Pert també a Italia cada dia més influència y tots los esforços del Vaticà per mantenir el *estatu quo* no podrán evitar un rompiment complert. No fa gaire que contestant un ministre de la corona a l'interpelació d'un diputat socialista deya ab tota naturalitat que la separació de l'iglesia y del estat a Italia sols era qüestió de temps. La coalició de tots los elements reaccionaris no pogué evitar que la presidència del Consell municipal de Roma recaigués en un dels membres més influyents de la masoneria.

Bandejats de tot arreu, no 'ls queda més qu'Espanya, per tentar un derrer esfors. Tan sols aquí existeix la vergonyosa tradició de dos guerres civils, en que en nom de Deu va vessarse més sang y ocasioná més ruïnes que ab totes las revolucions plegadas.

Com los paràssits cauen demunt d'un animal enemic que no te ni forsa per sacudirsels, així han caigut demunt d'Espanya totes las ordres religiosas que primer los fi-

lipins, més tart los francesos expulsaren de son país. Ab lo nom de lligas catòlicas y comités de defensa social han reorganisat sas forces per lliurar lo combat suprém, y quant més confiats estaven de la victoria per haversa assimilat lo partit conservador, una sotregada tan violenta com inconscient los ha fet comprender que tindrian més feyna de la que creyan, dons la víctima no 's resignava á soportarlos.

Mes passat lo primer moment de sorpresa tornarà la lluya ab més encarnisament que may d'bons comprenen que Espanya es son darrer baluart.

Los presents moments no son per lo Catolicisme militànt an sols un episodi més de la lluya contra las idees modernas. Son tal vegada l'esfors definitiu per conservar sa influència dintre l'món civilisat. Y de caurer vensut, sens l'ampar oficial tindrà que conformar-se en representar lo paper de las diferents sectas protestants a Alemanya, que van morint lentament d'anemia, acorrallades per las idees novas y faltadas d'elements nous que las rejoyneixin.

LOS MUSITISTAS CONTRA GUIMERÁ

El hecho es ya público. Los que en esta villa se abrogan la representación de los ideales de autonomía que han pisoteado mil veces desde ese antro que nombran «Centre Català» y cuyo título en el frontispicio no aparece más que indicado por C. C. que todo el mundo interpreta por Centro Conservador, no tuvieron escrupulo en aprovecharse de las facultades que el centralismo concede á los gobernadores, para arrancar del Sr. Crespo Azorín una providencia que revocara el acuerdo de los republicanos de dar el nombre de Guimerá á una calle de esta población. No hemos querido ser nosotros los primeros en tirarles en cara sus falsedades, sus hipocresías y sus maldades. Sabíamos de sobras que estaba reservado á los partidarios de Bertrán y Musitu atentar contra la dignidad y el buen nombre de Villanueva y Cataluña, contra el hombre que sintetiza toda la virilidad y poesía de nuestra tierra, contra al por mil conceptos grande, excelsa y eminente dramaturgo, de gloria universal, D. Angel Guimerá.

Y ante la campaña iniciada por la prensa barcelonesa en pro de que encuentren una pronta é inmediata reparación los agravios inferidos por los neos á nuestra villa, empezamos hoy la publicación del artículo que sobre este asunto inserta nuestro estimado colega *El Poble Català*, el qual á nadie puede parecerle sospechoso y cuya franca y espontánea intervención agradecemos en el alma, subrayando todo el proceso que hace de la cuestión y conceptos que emite por ser reflejo de la más pura verdad.

En continuación reproducimos el artículo.